

ad 2°

tunc conseruat utique, qm̄ representatū distincta ab inferioribus: q̄
in ipsa actuali p̄tione conseruat uniuersalitatē.

Sed 1° ad q̄ pro scot. his mai. e. uerum, si proce-
dat de nā deitāta intrinsecē (qm̄ representatū in contrā, q̄
representat petrus): n̄ u. si procedat de nā deitāta extrinse-
ce, q̄m̄ representatū in p̄tione actuali. Sim̄ ad Min. dū,
nām, qm̄ p̄tior, representari extrinsece deitāta? n̄ u. intrinsecē.
Sed eius prob. dico p̄tiorē supponere identitatē, atq̄ ad
determinationē nā ad unū; cā t̄m identitas, & deitāta n̄ re-
presentatū in contrā, quo nā abstrahit; neq̄ in actu, quo p̄tior
de petro (quatenus talis actus representat petrum): s̄ in con-
ceptu ipsius petri, qd̄ n̄ tollit, quo minus nā maneat ois in
duobus primis uerbis.

Sed 2° d. Mai. ad. nām n̄ e. t̄m utiq̄, qm̄ sumitur
in suppositione simplicis; s̄ q̄ sumitur in quacumque alia
suppositione, dummodo ipsa in aliq̄ uirtu representatū
p̄tiorē. Sim̄. c. Min. & n. cont. Dicitur, quia quis nā,
qm̄ p̄tior, sumatur in supposi. simplici personali, n̄ desinit
in representari in contrā, s̄ e. in iudicio, tanq̄m distincta
a suis inferioribus, & id̄ semper conseruat dicitur.

Quast. 7^a

Art.

Art. Primus.

Ute in eodiuuidatur adaeq̄te in
quinque sp̄s.

Hae quest. n̄ procedit de utriusq̄ sumptu: de n̄a subtracta;
sed de utriusq̄ sumptu in eodiuuidatur, de aptitudine utrius accepta in eodiuuidatur,
prouit abstracti ab oibus aptitudinibus n̄a utriusq̄, vel eodiuuidatur
sumatur prout eodiuuidatur aliquid relatiuū, p̄t procedere proportionate de
de relatione utrius in eodiuuidatur accepta, prout abstracti ab oibus rela-
tionibus, qua p̄ndant in utriusq̄ utrius.

Sit q̄d eodiuuidatur utriusq̄ adaequate in quinque uulgatas
sp̄s; nempe in suis; sp̄m̄ d̄iam; Proprium; & alienis. Et im-
primis auctoritate oīū Theol̄. Deū rōi, qua tunc diuisio eodiuuidatur
adaequata, q̄n̄ membra diuisoria exhaustiunt totum diuisum.
Sed membra diuisoria illius diuisoria, nempe illae quinque sp̄s
numeratae exhaustiunt totum diuisum: q̄ hae diuisio eodiuuidatur
adaequata. Et Min: qua oīū utrius, aut eodiuuidatur q̄s, aut sp̄s, aut d̄ia,
aut p̄riuū, aut alienis: q̄ membra diuisoria exhaustiunt
totum diuisum.

2° seu argumentor. Tot sunt sp̄s utrius, quod d̄ mi
cendi idē eodiuuidatur aliquid: sed quinque d̄ mi cendi idē eodiuuidatur aliquid.

q̄d

quinquē s̄ sp̄is utis & contra producta diuisio utis ē ad
 aequata in quinquē sp̄is. Max. & cont. s̄ bona. Min. p̄r. quia
 quid quid ē idē cum aliquo, aut ē idē cum illo centr̄, aut ac-
 centr̄: si centr̄, aut ē idē cum illo complete, aut incomple-
 te, & aut ē tota illius n̄a cent̄, aut pars: si complete, ē
 sp̄is: si incompleta, aut ē per m̄m̄ mai, & ē quē, aut per
 m̄m̄ p̄r̄i & ē d̄r̄o: si ē idē accentr̄, aut ē idē cum illo
 nec ē ē proprium aut congr̄ et est auis: & nullus alius dati
 m̄m̄ cent̄i idē aut aliquo: q̄ quinquē s̄ m̄ cent̄i ut ad aliq̄
 & centr̄ quinq̄ sunt sp̄is utis, seu utis.

Notū quia ap̄t̄o ad p̄r̄iū, semp̄ comitat̄ ap̄t̄iū
 ad c̄ndū: h̄nc sequi, sicut utē m̄m̄ clar̄: ut dari p̄r̄iū
 & sunt utē diuidit̄ in quinq̄ sp̄is numeratas ita p̄r̄iū di-
 uidi in alias quinq̄, nempe in p̄r̄iū in q̄d̄ incompleta p̄r̄iū:
 in q̄d̄ complete: in q̄d̄ centr̄: in q̄d̄ nec: & in q̄d̄ congr̄.
 que sp̄is colligant̄ vulgari conuersione, q̄ h̄nt̄ apud Fons.
 lib. 2. Inst. c. 7. & apud Cuius h̄nt̄. d. de uer̄.

Inodanti arḡ in p̄r̄iū diuis̄ utis.

De diuisio utis in quinq̄ uulgatas sp̄is utis n̄ sit adaequata,
 ita aliq̄ probabit̄ & probat̄ s̄ h̄nt̄ tria: q̄ n̄ quinq̄. Et s̄ quia

ite si probabilia, quot si praedicta tria typica: sed per Arist. tria in se
 praedicta (nempe gus, proprium, & acciens): q^o tria tm erunt
 probabilia. Dis. N. Aris. Ad eius prob. N. Mai. Dico e, quia praedicta
 & probabilia n colliguntur eod mo. Nam probabilia colliguntur per
 ord^e ad mis praedi de individuo per mium identitatis: Praedicta
 aut dia, per ordine ad tus ex q^o erunt arg ad aliquid proba-
 bilis: cu^o q^o mi praedi sunt quinque, quinque & erunt probabi-
 lia. et cu^o cois ti ad erunda arg sunt tres, tria & erunt praedicta
 dia.

2° utia si tm 4°: q^o q^o Pr. Aris, quia gus & spes constituunt
 unum tm probabile, & non duo. q^o 4° si ubi. Pr. Aris. quia gus &
 spes (vg: ho & aial) praedi eod mo de suis imperibus (nempe
 incomplete): q^o unum tm constituunt probabile. Pr. quia is al
 praedi incomplete, quia n dicit totam nam hois potu: sed & ho
 n dicit totam nam seris (siquidem n dicit eius dnam individu-
 ante). q^o & probabit incomplete. Dis. N. Aris. Ad eius prob. N.
 Aris. & sibi ad illius prob. N. Aris. Ad eius aut prob. dico, n
 is al praedi incomplete, quia n dicit totam nam hois, sed q^o
 n dicit totam nam eod. i. totam ois gus cois contentis in
 recta serie) sui individui, vg. petri, siquidem n dicit roale.
 Ho aut is praedi complete, quia dicit totam nam eod. i. ois gus
 melius or in recta serie) sui individui: & quis alioquin n dicit

Dorian

100
Diam induiduantur, si is desinit praei complere, quia dia in-
diuidicans n̄ ē nā cōis contenta in reba scire, in qua ipse pe-
trus continet.

Soluuntur alia arg.

Superiora arḡ intendebant probare dis̄ctis n̄ ē adaequata per
legum, vōq̄ alia eint pauuora, q̄s quinque. Haec uō quae se-
quuntur, n̄ uolunt ostendere n̄ ē adaequatam per excessum, vō quod
alia sint plura, quam quinque.

1°. Tot sunt alia, quot s̄ mi praei de ē subia: s̄. 10
s̄ mi praei de ē subia (ut pebit es collectione alia praei arḡ)
2°. 10. erunt alia, & ceteri n̄ erunt tm̄ quinque. Dis̄. N. Mai.
rō ē, quia alia, & praei n̄ colliguntur ead̄ mō. Nam alia
colliguntur per mōs praei de subia, per mōm identitatis.
cū aut̄ hi mi sint tm̄ quinque (ut. & probatur ē). Sequitur
quinque ē alia. At uō praei colliguntur per mōs praei
de ē subia per mōm. vñ cū decem sint mi praei, seu
aggrēdi ē subia (ut alibi dicitur) decem erunt praei.

Individuum uagū (arḡ quidam hū) ē ule, siquidem
praei de pluribus eodem nōe & rōe): et tm̄ n̄ pertinet ex
q̄d aliquot es quinque spibus numeratis: & constituit
aliquid de nouo. Dis̄. N. Mai. Nam individuum uagū

n̄ ē ille, tum quia n̄ p̄iari de pluribus eod̄ nōi ē rōa (Siquidē
 ē compun̄ p̄ acciōis, cum componat̄ ē nā coī d̄ d̄ria induāte
 m̄d̄rāia, etq̄ n̄ p̄t̄ unū p̄rte); tum quia n̄ ē aliquid coī, s̄t̄ sin-
 gulare, quia includit aliq̄ et̄iam m̄d̄uaria^m h̄cragan, & m̄er-
 tam.

3° n̄ d̄at̄ maī rō, quare p̄iari de pluribus d̄riēnab̄is sp̄i,
 & d̄riēnib̄is sol̄o n̄o, fauat̄ d̄uo p̄rabilia, quam p̄iari in quate
 quale ē de d̄riēnib̄is sp̄i & d̄riēnib̄is sol̄o n̄o: s̄t̄ illa p̄iari d̄ri-
 etas fauat̄ d̄uo p̄rabilia (nempe, ḡus & sp̄i^m): q̄^o ē h̄c & alia
 d̄uo fauat̄. Ad si hoc admittat̄, iam v̄lia erunt octo, sequi-
 de^o d̄ria, propriam, & acciōis, eod̄ n̄o p̄iari, nempe de d̄riēn-
 bus n̄o.

D̄. IV. Mai: D̄ri ē, quia p̄iari inq̄ quid ē, de d̄riēn-
 bus sp̄i & n̄o arguunt̄ d̄uersas identitates r̄aciōis cū̄ imp̄ri-
 bus (q̄ d̄riēn̄ identitas ē r̄adix̄ distinguendi, & multiplicā-
 di v̄lia) nempe incompletam, q̄lem h̄ic ḡus, & completam
 quale h̄ic sp̄i. Et ū̄ p̄iari inq̄uale ē de d̄riēnab̄is sp̄i & n̄o
 n̄ arguit̄ d̄uersas identitates, p̄nq̄^m possunt ad id p̄iate pertinere.
 Ex p̄t̄ sit in grammatica, & albedine, q̄^o ē p̄iari de d̄riēn-
 bus sol̄o n̄o, nempe de Soc, & Plat. 2° ū̄ de d̄riēnab̄is sp̄i, ut
 de Soc, & Cygn: & cū̄ utraq̄ h̄ic identitates^m conuergent̄^o
 incompletam cū̄ suis imp̄riēbus. Itaq̄ ḡus & sp̄i, n̄ d̄riunt̄ per

huc quod e' prari de duobus speciebus & non tri: sed per huc quod
e' prari complete, & incomplete, q' diversitas non reperitur in tri-
bus aliis verbis.

Solutio. 2us

Ute meo sit utriusque ad quinque vulgatas
spas.

Dubitat' & uter meo sit uerū quod ori illarū quinque specierū
in quas diuidit' anū sit aliquid analogum: ut qd not' quod
pote' procedere de utriusque sumpto, uel de utriusque sumpto abso-
luto, h' deniq' de utriusque sumpto relictio; in e' q' sit sit.

Prima est. Ute meo sit utriusque pro nā substrata, n' e' quod ad
quinque species vulgatas. Ir. quia nā substrata meo n' e' aliqd
uniuocū: q' n' e' cont' e' bono. Ir. his quia ad subd' & auis
n' dant' aliquid uniuocū: sed q'dam nā substrata n' subd' (ut hi
eque uti). q' nā substrata meo q' abstractū ab oibus his n' n' e'
e' uniuoca; & cont' neque quod ad quinque species. Ir. 2° si sit

2^a est. Ute meo sit utriusque prout e' aliquid absolutū (i. sum-
ptū pro aptitudine) n' e' quod ad illas quinque species. Ir. quia ad
huc ut utriusque quod, daret' e' aliquid uniuocū ad aptitudines quinque
illarū: sed n' e' aliquid uniuocū: q' n' e' quod. Ir. nūm. quia apti-
tudes, seu pote' distinguunt' per actus: sed actus ad quos dirigunt'

illa aptitudines, n̄ coherunt uniuoce: q̄ neque ipsa p̄oae uniuoce
 coherunt; & contr̄ aptudo utis n̄ erit aliquid uniuocum, atq̄ idem
 neque ḡus. Pr. Min. quia ad einte, & acciente n̄ datur a ligo
 uniuocum, sicut neque ad simplr, & sm̄ quid: s̄ actus, seu
 identitates p̄mori trid̄ aliud, & einte, & simplr. actus ū duorū
 ult. Aliud: s̄ accientes & sm̄ quid: q̄ n̄ coherunt uniuoce.

3a clo. vte relatiuū ēi. s̄ p̄tū p̄o relatione: q̄ ē ḡus
 ad quinque uulgatas sp̄is. Pr. quia utē s̄ p̄tū p̄o relatione,
 h̄et oīa requisita ad uerū ḡus: q̄ n̄ ē negandū ēi uerū ḡus
 ad illas quinque uulgatas sp̄is. Pr. An̄s quia, oīa requisi-
 ta, s̄, ut p̄oītr̄ de pluribus d̄ientibus sp̄i n̄ q̄ ḡl ē, eodem
 mōo & roo: s̄ utē relatiuū ita se h̄et r̄i illarū quinque
 sp̄erū (gr̄is: s. sp̄is: d̄ia: p̄prij, p̄o & accientis): q̄ ē uerū
 ḡus r̄i illarū.

Soluunt̄ arḡ n̄ 3a cloe?

Sunt t̄n̄ aliqua arḡ. quae contra 3a cloe intendunt probare, utē
 relatiuū, n̄ ēi ḡus, s̄ aliquid analogū ad illas quinque sp̄is. C.
 vte participati maḡtr̄ a suis quinque sp̄ibus: q̄ n̄ ē uerum ḡus.
 Pr. An̄s quia ḡus de multis pluribus p̄oītr̄, quae sp̄is: & contr̄ ute
 participati māquatr̄. Pr. N. An̄s. Ad eius prob. c. An̄s. & n̄ coī.
 d̄io ē, quia de roo t̄n̄ utis ē, ut p̄oītr̄ de multis: quod ū p̄oītr̄

de pluribus, uel paucioribus: hoc e per accius ad rōd otis; & u
quō poterit quidem

2°. Relationes d. per pinta proxiā. sē pinta proxiā
sē relationū utlis (nempe apudines quinque spīrim) n̄ caūnt
uniuocē ut diximus in 2° dōc: q̄ neque ipse relationes uniuo-
cē conuenient: & cont̄ utē relatiū n̄ erit uerū q̄lis. Ors.
c. Mai. & Min. & q̄. cont. triūquia q̄is relationes desu-
mant dist. sē pinta proxiā; n̄ in opus e, ut ex illis d̄ desuomat
uniuocationē, aut analogiam. Nam reū maior reperit̄ uni-
uocatio in triis, q̄ in pinta; sunt & q̄is actiōes distinguant̄
per trios, maior in illis reperit̄ uniuocatio, q̄ in triis; sequit̄
actiōes eorūnt uniuocē; n̄ ita u^o tri: cū aliqui illorū sint
subiō; Alij u^o acciō. uide hoc lo alio arg. apud. Curt

Art^{us} Tert^{us}
Est u^o diuidat̄ immē iⁿ quinque uulgatas.
a. spēs. a.

Duplex est inhaerentiā. iⁿ negatiua, qua ascribit̄ u^o diuidi
immē in illas quinque spēs: sē t̄m in 2° qua n̄ sunt in prima, sē
subalterna; nempe in u^o ente, & acciōe; dem̄ utē ciōte

diuidi in quibus, *gen*, & *drām*. ut aut accente diuidi in *pro-*
prum, & *accens*: sed hae *snā* n̄ plēt quia penitus repugnat
 antiquis *phis*.

Est q̄ 2^a *snā* (quam sequimur) affirmat. dicit q̄ utē diuidi
 unniē in quinque uulgatas *spēs*. Et quia tunc *diuis* ē unniē
 diata, q̄ n̄ *diūm* & *mōra* diuidētia nulla alia unniē
 sc̄ *un̄* utē *meōi* & *un̄* illas quinque *spēs*, nulla alia unniē
 raunt. (ut *pe* ex collect^e ut h̄ *posita* in. a. i.) q̄ *pro* dicto
diuis ē unniēta. Confr. quia si aliqua *spēs* unniērent,
 cēt. v. g. utē cētē, & accente: sed hoc ē falsū. q̄. Et. Min.
 quia si illa *spēs* unniērent, unniērent & utē inquit, & in
 quale, (si q̄dem n̄ dāt *mai* rō, quare utē *meōi* diuidat unniē
 in utē inquit & inuale, sicut diuidit in cētē & accente).
 sed hoc n̄ ē d̄m. q̄ *ita*. Et. Min. quia sequer̄ eandē rōm
 contineri sub duobus *gr̄ibus* n̄ subalternatim *positis* (ut *pe*
 ex *drām*, sub utē cētē, & sub utē inq̄le, q̄ d̄ *duo* *gr̄a* n̄ subal-
 ternatim *posita*). sed hoc ē absurdū in *diā*. q̄ n̄ ē d̄m *plēs* *spēs*
 unniēre sub utē *meōi*, & un̄ illas quinque *species* uulgatas.

Quae t̄n̄. ois bona *diuis* dēt *peri* ē & unniē in *mōra* q̄
 magis distent un̄ se: sed magis distant cētē, & accente. q̄
 inquit complete, & inquit in complete. q̄ utē dēt *peri* ē &
 unniē in utē cētē, & accente: q̄ *con*tr̄ quinque uulgatas *spēs*

n^o s^o immixta. D^o 1° Mai ei uerum, si procedat de mbra, q^o ma-
gis distent, ita t^o ut magis d^o confrent^o cum mi^o colligendi tra-
lia mbra n^o u^o si ita magis distent, ut minus confrent^o
cum mi^o colligendi ipsa membra. m^o s^o s^o Min^o dico, ut
cente, & accente magis distare u^o se. s^o t^o minus confrent^o
u^o collu^o aliud^o, quae u^o procedat per quinque mbra, &
o^o disimus, nec^o constituit quinque sp^os. D^o 2° bona^o
diuisione^o clera^o fieri e^o & imixta in mbra q^o magis distent,
si es illa n^o sequat^o d^oia confusio; q^oam si confusio sequat^o,
n^o opus erit, ut diuisio fieret in mbra, q^o in oi^o rigore ma-
gis distant. At u^o es eo quod u^o diuidat^o e^o in cente &
accente, sequit^o magna^o d^oia confusio, & repugnantia u^o
antiquis p^ois; u^oq^o attendendo ad d^oia claritate, quinque
illa sp^os reputant^o magis imixta.

Quinque uulgatae sp^os uti sunt infimae.

In hac re, & s^onia e^o negatiua, q^o asserit n^o ois illas quinque
sp^os e^o infimas, s^ol^o aliquas illar^o e^o subalternas nempe d^oia^o

Proprius^o

Proprius & accens. Tunc est, quia prabile in quid dividit in
 duas spes, nempe in gus, & spem. qd est prabile in gus dividit
 detur in alias duas spes. Et sic prabile in gus nec, & in gus
 congener, dividit in quodque in alias duas, & contra iam do-
 bunt octo spes istas: qd iam tres ultra spes istas n. h. infima, & subal-
 terna. Pr. a contra, quia in prabile in quid constituit gus,
 & spem, quia dividit in prabile de duobus spes, & de tri-
 entibus n. id est prabile in quale cetero, potest dividit in gus
 cetero de duobus spes, & de duobus n. Equod est propor-
 tionato intellige de prabile in quale nec cetero, & in gus con-
 ingenter: qd est constituit alias duas spes: qd dicitur n. esse spes
 infima.

2° si spes ista esset infima, sequeretur. qd apudine ge-
 nerica in coi, et spem infimar. Et cetero apudine, qd est in acti
 & qd est in planta, et duo individua eiusdem spes: sed hoc n. est
 dicitur. qd est. Pr. n. quia apudines d. peractis, seu p. identitates
 ad quas ordinantur, sed actus, seu identitates actus & planta cum suis
 infimis, si diverse spes in se. (sequitur identitates spes p. ca-
 & per et tra): et tra aut diverse d. spes: qd est apudines ad illas,
 sunt diverse spes: & cetero apudine generica in coi n. esse spes
 infima.

2^a sna, quam sequimur, e affirmativa, assertiva.

Ulas

12
Illas quinque uelgatas spes esse infimas. Pr^o quia spes infima
est illa, sub qua nulla alia spes collocari potest. Sed illae quinque
spes ita se habent, quod si spes infima. Min^{or} pr^o quia nulla ap-
paret alia spes, quae sub aliqua illarum collocari potest.

Sed ad arg^uentum pro et contra. Maior et Minor. Ad eius
prob^{ationem}. Maior et Minor. et Minor. contra dicitur quia ut G. desir-
mus, pr^oari inquit de diuersibus speciebus, et de diuersibus terminis,
arguit diuersas identitates, nempe identitates completas,
et incompletas, et in nec constituit duas spes utis. Sed ut pr^o-
ri inquit contra de pluribus diuersibus speciebus, et diuersibus ter-
minis, non arguit diuersam identitatem, sed unam, et eandem,
et in unam terminum speciem utis constituit; nempe diuam (quod
proportionate dicitur de probabili inquit auctore, et de probabi-
litate, et de probabili inquit auctore, et concenter) ut per in-
roali et sensitivo, quorum pr^oari de diuersibus terminis, 2us
aut de diuersibus speciebus, et terminis utriusque habet identitates incom-
pletas, cum suis inferioribus; pr^oari quod pr^oari de illis incompletis,
quia non dicit de formali totam illorum naturam esse.

Sed 2us Minor. Ad eius prob^{ationem}. Maior et Minor. ad

Illa³ ei d³, si procedat de identitatibus, seu actibus mat³ sup³is.
 n^o u^o si procedat de actibus, seu identibus p³ sumptis, ut
 nos h³ h³ accipimus. Nam reuera identitas alis, & pl³at³
 cu³ suis inferioribus, p³ sup³ta, si eius d³ sp³i, quia amba s³ in
 q³ in complexu, & is u³ p³at³ines, q³ p³ illas p³u³erant, eius d³
 & erunt sp³i.

Quaest. - octava. -

Art. - Prima. -

Quid, & quotuplex sit Parte. -

Quae in superioribus q³ diximus de uti, si proportionate
 intelligenda de Parte, de qua agimus h³ h³. Parte igit³
 quod subijct³ uti. Diuidit³ in parte in c³nd³ (quod
 dicit³ pro p³ie parte), & in parte in p³and³ (quod
 appellat³ subijctibile), & d³ m³ accept³, ita definit³ Parte
 e³, quod apt³ e³ subie³ uti. 2° aut³ m³. Parte e³ quod apt³ e³
 subijcti uti.

Dem. not³, sicut diximus uti trip³ accipi posse;

nampe

22
nempe pro re substrata, vel pro aptitudine, vel pro relet.
ita nam parte tripti posse dici: nempe pro re substrata (ergo pro
petro, aut pro hie): vel pro aptitudine (q; apud e subie na est).
vel pro relatione, qua respicit ipsam nam ut³ & qns parte
sit duplex, una proxima, a l^o remotu. nos tñ hie tñ agi-
mus tñ de proxio partu s^o g^o. Pro quo sit.

Prima eto. Parte incoi diuidi ad aequate in quinque sp^{es}
nempe in parte inq^u incomplete, in parte inq^u complete, in
q^ule centu; inq^ule accentu, & nec^o; & inq^ule accentu, & contingent^{er}.
Hae eto prob^o. eodem modo, quo probata fuit illa, q; ce^o ute
posuimus in q. 7. a. v. & sicut illu diximus parte ad imita. + Probate
tunc^o utu, diuidi & in quinque sp^{es}, ita nam dicimus subiecte
ad imitod^o parte diuidi & in alias quinque, qua ce^o cant^o sub-
iecte inq^ule incomplete proxime, inq^ule complete: inq^ule centu;
inq^ule accentu & nec^o; & inq^ule accentu & contingent^{er}.

2^a eto si parte sumati mat^o pro re substrata, n^o
e^o qns ad suas sp^{es} paulo ante numeratas, nec e^o si sumati
partu pro aptitudine; si aut sumati pro relatione, eorum genus
de illas. Hae eto hie tres p^{es} q; corroborant tribas elocibus,
quas ce^o ute posuimus in q. 7. a. 2. Manu^o que fuitis proban-
da s^o hae dicta eto.

3° clo. Parte diuidi^r in suas quinque spes. Hae facile
probari p^t est d^o tradita q^o 7. a. 3. s. est q^o.

Araculus. 2us

Quae unitas requiritur ad Parte.

Quod^o procedit de Parte matr su p^o, v^og. de hinc in diuis aut
de Hae^o in h^ois ut. & in primis. not. n^o requiri ad Parte unitate p^ociis,
nec analogicam; hinc n^o requerebatur ad u^o, ut d^o inimus. q^o 2. a.
2. Dubitatio q^o p^t de de unitate p^ociis, & de unitate u^ociae su
p^ose, sua alioquin p^t p^olus sua numeralis.

Prima clo. Ad parte n^o requiritur unitas p^ociis. In quo
si parte requirent unitate p^ociis, foret adhuc ut p^oscin-
deret ab uti. sed huc fieri n^o p^t: q^o n^o requirit unitate p^ociis.
Et d^o man. quia n^o p^t p^oscendere ab illis, q^o in sua u^ocia
includit, aut & cum quo requirit actuali^o coniunctione^o: sed par-
ticulari aut includit u^ociae suae u^ote, (aut contingit in 3° primis)
aut sal^o requirit actuali^o coniunctione^o ad illis, ut contingit
in duobus ult^o. (alioquin n^o erit actu parte); q^o n^o p^t p^oscin-
dere ab uti, & u^ocia n^o requirit unitate p^ociis.

2^a clo. Partia u^ociae participantio u^ote, requirunt

unitate^o

22
vult³ perso, seu centia. Hae eto procedit de partibus triu³ generu³
vltis: hae. n. s. q. sua vltia participant centia; & h. quia praedicta
partia constituunt centia vti, & vltia contrahunt: vltis his fit vnus
perso. q. hae partia hnt vnus³ gse, seu centia; atq. hae vti
n. sol. probat ingre, & spi, q. gse contrahunt. et & vltia, q.
n. gse, sd quasi per alius & vti gse, aut spi contrahit, si
quide³ vti vltis³ ingrediti centia³ vltis.

2^a eto. Partia accenti participatio vti n. requirunt
(perse ludo, unitate³ perso, raro in absq. illa inueniuntur.
Hae eto procedit de partibus duoru³ vltimoru³ vltis & p. quod
ca³ p. im; quia vti cognoscibile³ vti cognit³ si vltia accenti
vti p. vti de alig. partibus q. n. hnt vnam centiam. Cui. de
dimo, & de accenti vltis. q. partia vltis³ accenti³ n. requirunt vnus³
centia. h. de³ 2^a pars, quo impossibilis vti accenti reale in-
trinsecu³ hnt ut & hnt vnus³ p. vltis n. p. vltis vltis
vnus³ centia (alig. si vltis e. multiplex, impossibile e. accenti
vti vnus³ m.) De³ multa accenti vti, & negatiua (ut vltis
caecitas vti) n. requirunt vltis vnus³ centia q. vltis³ di-
cere partia accenti participatio vti, raro sine vltis cen-
tia reperiri

Soluenti quada³ arg.

Taus.

Dues in e^o s^o d^o h^o mei^o e^o ate centi participati^o ni petri albi & Pauli nigri & in petrus albus, & paulus niger n^o h^ont unam centiam^o (Et potius si conija p^ouins, nempe ex subia, & auienta) q^o utra centi partiu^o p^ota n^o requirunt partia unius centia. B^os. S. Ma^o. D^o q^o h^oi n^o p^oat^o e^o e^o indiuisibi de hoc conflatu petrus albus, & paulus niger. ut aut^o cet^o alis n^o illoru^o, de re e^o e^o indiuisibi p^oari de q^olibet conflatu illoru^o, illudq^o absolute denotare. n^o e^o aliq^o t^on illius p^oer. quod aut^o n^o p^oat^o de illo, e^o e^o indiuisibit^o, ex eo p^oet, quia ante- qualt^o petrus cet^o albus, cam erat parte h^ois, ad eam cet^o constitutus in sua ce, & cont^o ia^o h^oi p^oat^o de illo, tanq^o de sua part^o. q^o signat^o e^o, quod n^o p^oat^o e^o e^o indiuisibit^o de illo conflatu petrus al- bus.

2°. X^{us}. D^oius, e^o uerit^o parte centi participans h^oi^o mei^o: et t^on n^o h^ont unam centiam. q^o partia centi participatia^o ate, n^o requirunt unam centiam. B^os. Min. quia X^{us} signat^o de formali compositu^o ex na^o diuina & humana subsistentib^o in substantia diuini vbi. Atq^o ex illis duabus n^ois h^ont unu^o perse. q^o X^{us} d^onu^o n^o e^o unu^o perse, & cont^o n^o h^ont unitate p^ose.

B^os. e^o e^o Ma^o & n^o Min. Ad eius prob. d^o Ma^o, ad X^{us} d^onu^o sequare elep^oli compositum meli^ocloru^o nam diam, & hu- manam, subsistentes in substantia diuini vbi. n^o t^on sequare illud ut composu^o imine ex illis duabus n^ois imine in se unitis (ui

42
n. r. ut (x^{us} unu^s pte) : sed significare illud, ut compositum ex duobus
nis in una substantia ubi, cumq; q̄libet nā facit unu^s pte; & in
hoc dū dicitur ē unu^s perse; & p̄ se ex p̄tā in petro, qui significat
qdē compositum includens aial, & petritatem: nō in significat ut
compositum in ore et aial, & petrait. Cum nō petritas in sit
propria & immicata p̄i aialis, sequetur petrum nō ē unum
perse; sed significat illud, ut compositum ex hōie, & petrait. In quo
dū petrus ē unu^s pte.

Art. 2. facilius. c. Mai. & d. Min. ad eius prob.
d. Mai. Nam probabile ē dū significare de fortē nām hūial
meonere (et de mali, substantiam ubi, & nam divinam) in quo
dū oīs fatentur (x^{us} unu^s ce unu^s perse. r. r. r.

Art. 3.
Iste requirat plura Partia.

In hac re ē duplex mo. t. neg. quam sequuntur Thomastice &
illa tribuunt d. Th. Asserunt q̄ nām p̄ce ē itē unius
tō partis. Finis ē, quia de facto nō angelica dicitur: et nō
nec hēt, nec hēre possunt plura partia: q̄ ut nō sit itē, nō re-
quirit plura partia. d. Min. quia si, vq; nā d. Michaelis

herit